

הלכה למעשה

מאת הגאון מו"ר הרב ברוך חיים שפליד שליט"א
ראש כולל עשרת חיים ברוך, קליבלנד חייטס

Hashem hundreds of times a year? He answers that after the *churban*, the *Yidden* weren't sure whether *Hashem* was still with them. Thus, *Hashem* sends little rays of light in the middle of the darkness (like the *Beitar* burial) to remind us that He is still with us. This important, easy to forget rule, gives us hope in our *golus* and must be remembered and thanked for every time we *benitch*.

Last Meal Before Tisha B'av. *Chazal* instituted to eat the last meal before *Tisha B'av* in a low and humble manner to show our mourning of the destruction of the *Bais Hamikdash* (3). This is known as the "סעודה המפסקת" - the meal that makes the break between the eating of the eighth of *Av* and the fasting of *Tisha B'av*. The **Terumas Hadeshen** (4) refers to this meal as a meal of *aninus* (a meal eaten after the death of a relative before the funeral starts). That is why we still wear shoes at this meal.

Exceptions. The סעודה המפסקת is not necessarily always the cut-off point for eating. Even those who do not fast because of health reasons are obligated (5) to eat this "Meal of Mourning."

A SERIES IN HALACHA LIVING A "TORAH" DAY

Minhagim and Customs of the Nine Days/Tisha B'av

Bentching During the Nine Days. One of the ways to upgrade our *benitching* during the Nine Days mourning period and from there to the entire year, is the idea of the **Meshech Chochma** (1). The *Gemara* says that the fourth *beracha* of *benitching* known as "הטוב והמטיב" - was added by the Sages to thank *Hashem* that the bodies of those Jews who were killed in the huge metropolis of *Beitar* and were left out in the open for a long time, did not rot and were eventually buried (2). Although this was no happy salvation, we still thank *Hashem* because in truth, "it could have been worse." We therefore say "הטוב" - that He didn't let the bodies rot, "המטיב" - that *Hashem* made the gentile enemy allow the Jewish corpses to be buried. We should have this in mind when we say this *beracha* hundreds of times a year.

The *Meshech Chochma* asks: For real happy salvations like *Pesach*, *Chanuka* and *Purim*, we give thanks a few days a year, so how come for this sad, but beneficial salvation, we thank

בין הריחויים - תבלין מדף היומי - גיטין סד.

If a husband says I sent my wife a גט with a שליח and the שליח says this is true and I delivered it, but the wife says she is not considered divorced, אין דבר שבעריה פרות משנים ודבר שבעריה ר' יוחנן, I have lost it, I received it, "חוקה שליח עושה שליחותי" - חוקה שליח עושה שליחותי" and say the גט was delivered? The *Gemara* compares this to a case where one appoints a שליח to go and be מקדש an unspecified woman for him and the messenger never returns. There we say that we are מקדש the שליח because of the שליחותו and since we don't know who the שליח was, the sender is אסור to all women, since they might be related to the שליח's אשה. Our *Gemara* answers that this חוקה is only used אסור, like in the above case, but not לקולא, like in our case, to allow her to be considered divorced.

אסור to all women only as a קנס for acting so irresponsibly by sending a שליח to find him a wife without specifying. Because מותר to all women because on every אשה we can say פרוש מרובה פרוש ויתר ד'ה ואלן **שיטה מקובצת** her. The *issur* to all women is not a קנס and he gives a different reason. One of his proofs that this is מותר to do, is if this action is deserving of a קנס for sending a messenger without proper instructions and putting yourself in a state of doubt, why did חז"ל allow אבינו to send אברהם שליח without specifying which lady to be מקדש? I heard from **שלענינו** that after the עקידה "וירא כב, כ" רש"י says that there is no proof from אברהם that this is permitted, because אלהינו would be מקדש and that's why he was able to send אלהינו שליח.

Because in essence the *Rov* is your חמץ and we rely that he sold the חמץ based on שליחותו שליח עושה שליחותו, חוקה שליח עושה שליחותו, but this חוקה can't work if the מכירת חמץ is a דאורייתא because our *chametz* and מבטל this is enough, he brings that one is not מוכן to be מבטל that which he sells, therefore like we said, the above חוקה is not used by דאורייתא and like we said, איסורי דאורייתא is not used by דאורייתא. However, when one pays the *Rov*, he becomes like a פועל and may be relied upon even by דאורייתא. *Chametz* is better than a שליח and may be relied upon even by דאורייתא.

Chametz is better than a שליח and may be relied upon even by דאורייתא. *Chametz* is better than a שליח and may be relied upon even by דאורייתא. *Chametz* is better than a שליח and may be relied upon even by דאורייתא. *Chametz* is better than a שליח and may be relied upon even by דאורייתא.

R' Mordechai Gimpel Yoffe zt"l (Talilei Oros) would say: "The **Ramban** says that *Sefer Devarim* when Moshe repeated over the laws *Klal Yisroel* needed to know before they entered the Land of Israel. However, he did not mention any of the laws pertaining to the *kohanim*. *Chazal* say that *Shevet Levi* did not die in the desert as they did not sin. Thus, Moshe did not have to mention the laws of the *kohanim* before entering Israel since they all heard it the first time and they were still alive. The rest of the Jews died out in the desert and the next generation of Jews about to enter Israel, needed to know the laws that pertain to them."

R' Simcha Bunim of P'shische zt"l would say: "*Ribono Shel Olam*, hurry up and redeem Your People while they are still Jews. As we move further away from the *Torah*, soon You will have no choice but to redeem them, חלילה, as *govim*!"

Printed By: Quality Printing Graphic Copy & Printing (845)352-8533	HE is always the שומר ישראל Let's of course Sign לכבודו too!!! 855.400.5164 / Text 800.917.8309 / kvodshomayim.org	Dedicated by Krieger Family לעילוי נשמת הרבנית ראשל בת ר' יעקב ע"ה, יארצייט בזשענה באב א' תשצ"ז
--	--	--



TO SUBSCRIBE AND RECEIVE THIS TORAH SHEET WEEKLY. WWW.TORAHTAVLIN.ORG OR SEND AN EMAIL TO TORAHTAVLIN@YAHOO.COM

Torah Tavlin Publications
34 Mariner Way, Monsey, NY 10952
© All Rights Reserved

לעילוי נשמת ר' אברהם יוסף שמואל אלטר בן ר' טובי ז"ל ורעינו רישא רחל בת ר' אברהם שלמה ע"ה קורץ

Monsey Edition
פרק ב' דאבות

שבת קודש פרשת דברים - שבת חזון - ד' מנחם אב תשפ"ג Shabbos Kodsh Parshas Devarim - July 22, 2023

פגל המנחה עש"ק - 6:51 | הדלקת נרות שבת - 8:05 | זמן קריאת שמע / מ"א - 8:46 | זמן קריאת שמע / הגר"א - 9:22 | סוף זמן תפילה/הגר"א - 10:36 | שקיעת החמה שבת קודש - 8:23 | מוצש"ק צאת הכוכבים - 9:13 | צאת ה"כ / לרבינו תם - 9:35

טיב התבלין

מאת הגה"צ רבי גמליאל הכהן רביעוביץ שליט"א, ר"י שער השמים ירושלים עירחק

ואצוה את שפטיכם בעת ההוא לאמר שמעו בין אחיכם ושפטתם דרך בין איש ובין אחיו ובין גרו ... (א-12) - הנוהך לנער על פי דרכו

פרש"י: אמרתי להם הוו מתונים בדין, אם בא דין לפניך פעם אחת שתים ושלוש אל תאמר כבר בא דין זה לפני פעמים הרבה אלא היו נושאים ונותנים בו. הנה ברור הדבר שלא דיבר משה כי אם אל דיינים 'בעלי נפש' שכשבאו בעלי דינים לפניו לא הכריעו כל עוד שלא שמעו היטב כל פרטי המקרים, והיטב היו זוכרים גם כן את כל פרטי ההלכה שבהם תלויה הברעהם, (כי בלאו הכי ששיוטת היא דא שאסור להם להכריע ולהורות מבלי הוקדה והדרישה,ולכל זאת הורה להם להיות מתונים בדין ולא למור להכריע כל עוד שלא נשאו ונתנו שוב בשושי ההלכה.

בהוראה זו גילה לנו משה רבינו, שמלבד הידיעה בכללי הדין מוטל על הדיין גם לדעת למי מכוונים הדברים. כי גם אם הוברר לו להדיין שבכללות צריכה ההוראה להיות כך וכך, מוטל עליו לעיין שוב בשורשי הדברים ולהבין היטב את הסברות שבסיבתם הוכרעה ההלכה, ולאור מכן עליו להתבונן היטב אם אכן דומים המקרים ואי ייתכן שיתברר להדייניםשאין אותה הכרעה נוגעת לאותו מקרה שהובא לפניו. כי לא רצתה התורה לחייב כי אם במקרה מסוים שאז ידדה התורה לידי דעתו של האדם, וידעה שכונותו היתה כך וכך, ולפיכך עליו לשאת בהפסדו, אמנם במקרה שלפניהם בודאי לא היתה זו כוונת האדם ואם כן צריכה ההוראה להשתנות. וכלל גדול עלינו ללמוד מהוראה זו, והוא, שאין אנו בקאים בתהלכות בני אדם, ואסור לנו לדון את האדם על פי מעשיו כל עוד שאין אנו מכירים במהלך מחשבתו, ולכן גם אם עניינו ראוותי בולתנינו העושה דברים שלפי דעתנו אסורים הם להיעשות.

עדותיך אתבונן

ל'א תכירו פנים במשפט בקמן כגדל שמעון לא תגורו מפני איש כי המשפט לאלהים הוא והדבר אשר יקשה מכם תקרבוני אלי ושמעתיני (א-12) - אין אדם שמוע לי ומפסיד

א'רמנים בספר המצות (המצוה הרע"ז) כתב וז"ל: "היא שפשוודי הדיין שלא לירא מאדם מויק גנים דובר עתק ולא יתוהך עליו הדין והאמת. אבל חייב הוא לתוהך את הדין ולא ישים לב למה שיקרה עליו מן ההיזק מאותו האיש. אמר יתעלה (דברים א, יז): "לא תגורו מפני איש". ולשון ספרי לא תגורו מפני איש שמה תאמר מתיירא אני מאיש פלוגי שמה ידרגני או את בני שמה ידליק את גרשי או שמה יקצץ את נטיעותי תלמוד לומר לא תגורו מפני איש", עכ"ל. הרי מצוה זו של "לא תגורו", היינו שלא ירא האדם שיהיה לו הפסד כפסק דינו, וצריך לדון דין אמת, ולא יטה הדין מחמת פחד שמה יהיה לו איזה הפסד או הדין מפסק דינו.

והוסיף על זה **רבינו יונה** (שערי תשובה שעד ג, אות ל"ג): "לא תגורו מפני איש כי המשפט לאלקים הוא (דברים א, יז). הוורדנו בזה להאמין שלא יקרנו נזק מצד משפט הצדק כאשר לא נכיר בו פנים, כמו שאמר רבותינו זכרונם לברכה (פסחים ת, ב) שלוחי מצוה אינם נוזקים לא בבליכתם ולא בחזרתם. והוה פרוש "כי המשפט לאלקים

אין לנו לקבוע תיכף שמדובר באיש בליעל, כל עוד שאין אנו יודעים לטוף דעתו, ואין אנו מכירים את מהלך מחשבתו. ובפרט כשמדובר בתחום החינוך, כשמוטל על המחנך להתייחס למעשיהם של החניכים, לגנותם או להעניש על כך, או מן הראוי שלא ימרה המחנך להגיב כל עוד שאינו מתבונןומכבד היטב מהם הסיבות המקשרים את החניך למעשיו, כי לפעמים עוברים על החניך כל מיני מקרים המעקמים את שכלו, עד שהוא עצמו אינו אשם כל כך, וגם אם אי אפשר לפוטרו בלא כלום, צריכים להתחשב עם מצבו ולא להכביד בענשו בכגון דא.

מן הראוי להיות זהיר מאוד מלסלק בחור מהשיבה, כי מלבד מה שמענישים בכך את החבור יכולים גם להכשילו ע"י בררבה משולים וע"כ גם כשבוחר פורק מעליו עול מחנכיו מוטל על מחנכיו לשקול היטב את צעדיהם, ועליהם לעשות כל המאמצים שבכוחם כדי להחשיב את החבור בין הצדדים ובלבד שלא להדחיו מהשיבה, ועובדא היה בישיבתו של **הרה"ק מסאטמר זצ"ע** שאחד מבחורי השיבה היה 'פרא אדם' וצוות השיבה סבלו ממנו מדורות, עד שאחד מדאשי השיבה בא לידי החלטה שיש לסלקו מהשיבה, אך כשהציע הצעתו לפני הרה"ק מסאטמר מיאן דרבי ברבר, וגם איזנו של הראש שיבה שאם לא יסלקו את החבור משיבה יאצץ הוא להתפטר מתפקידו לא שינה את דעת דרבי. באמדו שאין הוא יכול לשאת באחריות הורותיו של החבור. בלית ברידה השאידו את החבור בישיבה, וכעבד עשרים שנה הביאו לאותו ראש שיבה לבחון נעדים בישיבה אחדת מרשת המוסדות של סאטמר, וא' הבחורים הפליא אז את הראש שיבה בתשובותיו הבהדות, וכשאלו מידו אותו בחור השיבו אותו שוהו בנו של אותו בחור שבקש שיעתו לסלקו מהשיבה, התבטא הראש שיבה ואמר: כל ימי השבתי שודבי אינו צודק, כי מה כבר יכול לצמוח מבחור פרא כאותו בחור, ודק היזם נוכחתי לראות את צדקת דרכו...

הוא" - שלא יבואכם נזק בסבתו", עכ"ל. הרי מבואר מדבריו דבר נפלא, שהטעם שאין צריך להיות לדיין פחד מפסק דינו שמה יהיה לו הפסד היינו משום, שהוא בבחינת' שלוחי מצוה', והם אינם נוזקים, ולא יבא לו שום היזק בסבת פסק דינו.

ולכאור הדברים, איתא במדרש (דברים רבה פ"ד, אות ה) וז"ל: "אמר הקדוש ברוך הוא שמעו לי - שאין אדם שמוע לי ומפסיד", ע"כ. כלומר, דלא יתכן כלל, שיהיה לאדם איזה הפסד מחמת קיום רצונו של הש"ת. שאנו מאמין באמונה שלימה, כל פרנסתו של אדם, וכל מה שידריו כבר נגזר עליו מראש השנה. ורק מה שמוטלת על האדם, הוא לעשות השתדלות המוטלת עליו. והגדר של "השתדלות", היינו לעשות רק מה שמותר לגמרי, במאה אחוז על פי דיני תורה, וכל מה שאינו מותרת אינו בכלל הגדר של השתדלות. וכל להפוך, מי שעושה איזה פעולה, שהתורה מבקש ממנו לעשות, לא יתכן לומר שאותו פעולה הוא סיבה שיפסד איזה הפסד שהוא. וא"כ, הדיין שפוסק הדין לאמתתו, פשוט, שאותו פסק אינו סיבה כלל שיגרם לו איזה הפסד, או הדין, שאם עשה מה התורה ודרש ממנו לעשות, לא יתכן כלל לומר שיהיה לו סיבה להפסיד, ועל זה אמר הקב"ה: "שמוע לי - שאין אדם שמוע לי ומפסיד".

ויסוד זה, אינו נוגע רק לדיין, רק לכל אדם, צריך שידע, וכשהוא עושה רצונו של מקום, לא יתכן לומר שמה שהוא עשה הוא סיבה להפסד.

On behalf of thousands of Shomer Shabbos Jews · www.chickensforshabbos.com · The charity that simply helps families of Melamdim, Agunos and Grushos in Eretz Yisroel at ZEDCO expense

מעשה אבות ... סימן לבנים

ותקרבון אלי כלכם ותאמרו נשלחה אנשים לפנינו ויחפרו לנו את הארץ ... (א-ב)

The sin of the *Meraglim* is once again dredged up as *Moshe Rabbeinu* delivers a stinging rebuke to *Bnei Yisroel*. The **Sifri** tells us that unlike *Kabolas HaTorah*, when the people came together in an orderly fashion, with the young honoring the old, allowing them to go first, with the *Meraglim*, they came before Moshe "בערבוּבֵיא" - literally, as a "rabble" - the young pushing the old out of the way in the manner of a frenzied mob. Moshe criticized them for this lack of אָרֶץ דרך.

Before he came to the United States in 1941 and headed up the great *Yeshivah* in Lakewood, NJ, **R' Aharon Kotler ז"ל** was already a *Rosh Yeshivah* in Kletzk, Lithuania, and considered one of the *Gedolei Hador*. *Bochurim* would flock to hear his dynamic *shiurim* and the *yeshivah* in Kletzk was a bastion of *Torah* in the pre-war days. But then the Nazis came to power, Jews all over Eastern Europe tried to find means of refuge to escape the impending Holocaust. R' Aharon, along with a group of leading *Roshei Yeshivah* and *Rebbses*, managed to escape war-torn Europe through a series of incredible events. Unfortunately for many other Jews, salvation eluded them, albeit not for a lack of trying.

Thousands upon thousands of Jews rushed to every available government office to procure a visa - it didn't matter to where - for themselves and their families in order to escape Europe. Some people traveled for weeks and then stood on line for days after that, before even coming face to face with a government official. Panic and confusion reigned supreme.

A *bochur* by the name of Yehoshua, was one of the many who rushed to the city of Kovno to obtain a visa. Once he arrived in Kovno, he made his way directly to the visa office. He was hardly surprised to find a line of people waiting their turn, but the line was so huge, so much longer than he expected. What could he do? He had no choice but to wait.

Hours passed. Yehoshua began to panic. What if there would be no more visas by the time it was his turn? As the sun began to dip over the horizon, he turned frantic and desperate. Without thinking, he began pushing his way to the front of the line. The people in front of him were annoyed but one young man standing near the front, just looked at him unassumingly, and graciously gestured Yehoshua forward, directly in front of him. It was nice of him and Yehoshua was grateful. He stepped forward, looking at the person now behind him. What if Yehoshua received the last visa and this *bochur* did not? Such a great act of *mesiras nefesh*, and without an unkind word like some of the other people.

Soon after, Yehoshua's turn came, and after him, the young man. The two *bochurim* were fortunate and both received precious visas, to their great relief. Only much later, did Yehoshua discover that the young man who was so gracious to him was none other than R' Aharon's son and the future *Rosh Yeshivah* of BMG, **R' Shneur Kotler ז"ל**.

After the war, Yehoshua came to America and joined *Bais Medrash Govoha* in Lakewood. It was an honor to be considered among the *talmidim* of R' Aharon and he excelled in his studies.

In *Kislev 5723* (1962), darkness again enveloped the Jewish world. R' Aharon Kotler passed away. Yehoshua was shattered. He had lost his *Rebbi*! The one person who had helped him rebuild his life after the catastrophe in Europe. Before the funeral procession began, the *aron* of R' Aharon was placed in a room where people were able to go inside and recite *Tehillim*. Yehoshua made his way to the small room. If he would no longer be able to listen his *Rebbi's* words of wisdom, at least he could spend a little more time with him by reciting *Tehillim* next to his *Rebbi's Aron*.

Yehoshua was not the only one who wanted to snatch a final few minutes with the *Rosh Yeshivah*. The tiny room was packed with students saying *Tehillim*. There didn't seem to be room for Yehoshua at all. But Yehoshua's mind was preoccupied. Once again, without thinking, Yehoshua began to push his way into the room. As he tried to find a small space near the *Aron*, one man quietly moved aside and gave up his place. Grateful, Yehoshua glanced at the man's face. Then he froze. It was R' Shneur Kotler, the *niftar's* son! Once again R' Shneur had given up his rightful place for another.

הוֹן יִשְׁעֵיהּ בֶּן אֲמוּנָה ... (שְׁעִי א-א)

A PENETRATING ANALYSIS OF THE WEEKLY HAFTORAH BY R' TZVI HIRSCH HOFFMAN

The *Haftorah* of *Shabbos Chazon* marks the final *Haftorah* of the three weeks of calamities, in which *Yeshaya HaNavi* delivers perhaps his harshest prophecy of them all. In it, he prophecies the destruction of *Yerushalayim* and the entire country following the moral degeneration of *Klal Yisroel*.

However, there is a different reason presented by **Rabbi Y.Y. Jacobson shlita** in the name of **R' Levi Yitzchok ז"ל** of **Berditchev**, as to why this week is called *Shabbos Chazon*. As the name suggests, *Shabbos Chazon* is a *Shabbos* capable of *chazon* - visions. This means that on this *Shabbos*, every single Jew has the ability to be "shown" a vision of the third and future *Bais Hamikdash* rebuilt in *Yerushalayim*. All one needs to do is to truly want it and *Hashem* will facilitate it.

Hardly can you find two interpretations more contradictory. Which one is it? A *chazon* - vision of destruction, as is commonly understood, or is it a vision of rebuilding?

Explains Rabbi Jacobson, it is comparable to when one sets out to do renovations on his home. First, he will destroy what he does not want to keep. If he stops there, all he will see is destruction. However, if he believes in the plans, then as the truck carrying away the debris rounds the corner, soon another truck will come bearing the new materials for his home.

R' Levi Yitzchok's interpretation of *Shabbos Chazon* is that on this *Shabbos* we study *Yeshaya's* vision of the destruction of the *Bais Hamikdash*. In gazing at the very destruction, we can see the beginning of the rebuilding as well.

ה' אֲלֵכֶם הִרְבָּה אֶתְכֶם וְהִנֵּם הַיּוֹם כְּכֹכְבֵי הַשָּׁמַיִם לִרְב ... (א-א')

לְעֹלָם נִשְׁמַח אֲבֵנו מִזֵּדוּת הַדְּבַר הַזֶּה וְחַיִּים יוֹסֵף בֶּן ר' יִשְׂרָאֵל אֲבָרָהם קוֹיפּמָאן זצ"ל

מחשבת הל"ב

The *Medrash Raba* comments on these words: Today you are likened to the stars, but לעתיד לבא you will belong לרוב - like your master, *Hashem*. Just as *Hashem's Shechina* is referred to as "אש אכלה" - a consuming fire, *Klal Yisroel* too, will be compared to a burning flame. I saw a *pshat* from the **Sefer Divrei Sharei Chaim** as follows: Stars, while exceptionally bright, can also have dull moments. Sometimes, in cloudy or foggy conditions, their light may become obscured. Fire, on the other hand, illuminates even in the darkest settings, through thick and thin.

Klal Yisroel in *golus* has its shining moments. However, many a time due to the קושי השיעבוד, we lose our light, our *bren*. It's shrouded by a dense fog of *tzaar* and sorrow. We can then lose sight of our goal of *kirvas Elokim*. *B'karov*, though, we will regain our passion and fire, and will *iy"H* once again serve as a beacon of light for all the nations, and all eternity. We'll maintain our *kesher* and closeness to *Hashem* as a fire never wanes.

This *machshava* brings to mind a *vort* on a *posuk* in *Tehillim*. "להגיד בבקר חסדך ואמונתך בלילות". **R' Elazar Menachem Mann Shach ז"ל** once said: If a person fully realizes *Hashem's* presence in the good times, then even one "בוקר" can shine "בלילות" through many dark nights. We must not only be happy and grateful when things are going well, and everything feels good. But even when it's "night" (hard times), and one can't see *Hashem*, to still have faith in Him. Everything He does is part of His plan for us. And that's the whole point of *Emuna* (belief) - to believe even when we don't see. To trust that the night doesn't last forever. Morning will come again, and we will see that all along, everything was always good.

והיה ה' למלך על כל הארץ May we all try our best to keep shining through these dark nights and be *zoche* speedily to הארץ!

משל למת הדבר דומה

אלה הדברים אשר דבר משה אל כל ישראל בעבר הדרך ... (א-א) **משל**: Years ago, one of the boys in the *Radin Yeshivah* was caught smoking on *Shabbos*. The holy **Chafetz Chaim, R' Yisroel Meir Kagan ז"ל**, was informed about it, and he summoned the boy to his room. The boy stayed in the *Chafetz Chaim's* room for two minutes, and afterward, he kept *Shabbos* scrupulously. Later the boy explained what had transpired in the holy presence of the *Chafetz Chaim*.

"When I was called to the *Chafetz Chaim's* room," he said, "I was terrified. What could I say to the great *tzaddik*? How could I justify what I did, smoking on *Shabbos*? And right in his own *yeshivah*! I couldn't even justify it to myself. It was one of those rash and foolish things young people do without thinking. I walked into his room, and there he was, his holy face distorted in a grimace of pain. He walked over to me, his head barely reaching my chest, and he took my hand in his.

היא יושבה בנזים לא מצאה מנוח כל רדפיה השיגוה בין המצרים ... (איכה א-ג)

EDITORIAL AND INSIGHTS ON MIDDOS TOVOS FROM THE WELLSPRINGS OF R' GUTTMAN - RAMAT SHELOMO

דרגה יתירה

These are days when many tragedies took place for our people. It is the time that we were driven out of our homes into *Golus*, when *Hashem's* home was destroyed and He went into *Golus* as well. All of this was a result of our sins. Can we, as beloved children of *Hashem* understand the pain we have caused our Father? Can we fathom how much pain *Hashem* is in as He watches us suffer? But why? Isn't it *Hashem* Who is giving us the *petch*? Why wouldn't He shower us with only good?

Imagine you had a friend who was always there for you when everything was going well. Whenever you were feeling down or upset about something, however, he would suddenly disappear. He has no patience and no interest in your pain. When you get over it, he will be back to have a good time with you. What kind of a friend is that? Would you want such a friend? Would YOU want to be such a friend? Of course, not. Well, what message are you sending *Hashem* when you think to yourself, "I just want these days to be over. It is so annoying that I can't go swimming, can't take a shower, can't listen to music." People make *Bein HaMetzarim* into a *Sefiras Haomer*, counting down the days until they are over and we can go back to real life.

Does the candy man in *shul* really love every single kid that he gives *nosh* to? Maybe he is just a nice man who likes to give? It is no indication of real love. But when a child runs into the street, who is the one who yells at him and gives him a *potch*? It is someone who really loves him and cares about him. It is his father. This is why this month is called AV - Father. It is the month of the most *petch* and the most crying but also the month of the most love. This is the time period when we should understand that all of the suffering and all of the tragedies are *Hashem's* way of showing us that He really cares about us. A parent does not like to give a *potch* but does so because he cares. Let us utilize the *Yimei HaMetzarim* to show *Hashem* how much we care. Let us prove our love and loyalty to Him, so that there will be no more need for pain, punishment or suffering.